

[Justitsministeren]

man krav på at få noget mere præcist at vide om behandlingsformen. Det vil også komme, hvis der er interesse for det. Sagen er jo den, at vi nævner statsamterne som en anden og – så vidt vi kan se – bedre mulighed. Men der er selvfølgelig ikke noget, der skal gennemtvinges. Hvis det er en tanke, som også udvalget er med på, vil vi gerne gå meget længere med hensyn til den undersøgelse. Jeg kan altså give tilsagn om, at hvis det skal være statsamterne og ikke samrådene, skal vi selvfølgelig have noget mere præcist kendskab til, hvordan det så vil foregå.

Tilbage er spørgsmålet om aldersgrænserne, hvor jeg takker for, at det ikke er et flertal, der har sagt: dem vil vi ikke ændre på. Tværtimod er det mit indtryk, at der er et flertal, der siger, at man er parat til at se på nogle liberaliseringsmuligheder her. Det er jo meningen med fremsættelsen af forslagene, at vi skal undersøge det og helst nå hen til et resultat.

Hvad nu, hvis vi ikke gør nogen af de ting, jeg her har trukket frem fra debatten? Fru Alice Faber sagde ganske rigtigt, at det jo er sådan i disse sager, at der er mange, der bliver skuffet. Ja, det er der. Fru Alice Faber tilføjede – og hr. Lenger var inde på det samme – at det er begrænset, hvor mange børn der er muligheder for at få til adoption. Derfor, siger hr. Lenger, må vi have nogle meget restriktive regler. Ja men er det nu udelukkende det kriterium, vi skal se på? Vi er enige om, at barnets tarv er noget afgørende, men det bør dog ikke forhindre, at vi kan tage mest muligt hensyn til dem, der, som hr. Estrup sagde, har en legitim og helt forståelig interesse i at adoptere et barn.

Jeg synes ærlig talt ikke om, at man bare konstaterer, at det her skal afgøres efter udbud og efterspørgsel. Der er få børn til rådighed og mange, der ønsker adoption, og så må man indrette sig efter det.

Jeg synes heller ikke om tanken, at vi skulle sige, at når det forholder sig sådan, så må staten undersøge tingene, sådan at man kan finde frem til nogle elitemennesker – sådan nogle Team Danmark-adoptanter. Jeg mener ikke, vi kan sige, at der er nogen, der har mulighed for at foretage – hvor sagkyndige de end er – en sådan vurdering af mennesker, at man på forhånd kan afgrænse alle de andre. Det bryder jeg mig ikke om. Derfor håber jeg, at vi kan finde frem i fælles-

skab eller med et flertal til nogle liberaliseringsbestemmelser.

Med hensyn til de øvrige ting, der er nævnt, har jeg indtryk af, at der allerede er et flertal for at gå i gang med at se på denne lovgivning.

Lenger (VS):

Jeg bliver nødt til at sige til justitsministeren, at det, vi frygter, er, at hvis vi ikke er meget restriktive, så er der i virkeligheden endnu flere mulige forældre, endnu flere adoptanter, som bliver skuffet. Hvis der nemlig ikke kan være 100 pct. tryghed omkring de regler, der gælder, 100 pct. tryghed omkring den godkendelsesprocedure, der er for adoptanter, vil resultatet efter vores opfattelse blive, at så er der færre børn, som vil blive adopteret, fordi eksempelvis afgiverlandene vil være mindre tilbøjelige til det. Derfor synes jeg, at ministeren vender tingene på hovedet, når han taler om, at det restriktive udspringer af den begrænsede mængde børn. Tværtimod er vi meget bange for, at der er endnu flere, der vil blive skuffet, hvis vi ikke er meget restriktive med godkendelserne til at adoptere børn.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Lenger ønsker, at der skal være 100 pct. tryghed med hensyn til dem, man godkender. 100 pct. vil vel betyde, at man, inden adoption gennemføres, skal være sikker på, at det bliver fortræffelige forældre. Den tryghed opnår hverken hr. Lenger eller jeg eller nogen anden nogen sinde. Der er ingen, der kan forudsige noget om mennesker med hensyn til deres fremtidige måde at behandle børn på. Vi kan gøre tingene så godt, som det er muligt, men vi har måske indtryk af, nogle af os, at man netop er gået ud i nogle undersøgelser, der ikke er nødvendige for at få fastslået, at de pågældende kan optræde, som normale forældre optræder. Det synes jeg er det kriterium, vi må gå efter: at de, der opnår mulighed for en adoption, skal kunne virke, som normale forældre gør det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling